

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Saveti
aktuelnosti
zanimljivosti

2. tromesečje
2019.

II tromesečje

6. 4. 2019.

1. PORODICA JE BOŽJI IZUM

Porodica je divna reč koja budi prijatna osećanja kod većine ljudi, širom sveta. Ljudi prvo pomisle na nju kada su u opasnosti ili kada postoji nešto dobro što treba preneti ili proslaviti. Porodica nam prva dolazi na um ako smo, za neko vreme, daleko od nje zbog školovanja ili posla. Većina ljudi pomišlja na želju da zagrli svoje voljene i da uživa u porodičnoj atmosferi doma posle nekog dužeg odsustva. Tačno je da je, posle Boga, porodica uvek najvažnija grupa ljudi koja, kod nas, stvara osećaj sigurnosti, zaštite i topline.

Porodično iskustvo ne nastaje slučajno. Porodica je Božji izum za ljudski rod još od samog početka postojanja. U njoj stičemo identitet, ime i tradiciju. Porodicu čine ljudi sa kojima uspostavljamo dugoročne odnose i sa kojima se, često, osećamo najprijetnije. Iz porodice, skoro uvek, crpimo unutrašnju pokretačku snagu, koja utiče na naše ciljeve i težnje, pa čak i na osećaj dobrobiti – na to ko smo u stvarnosti ili ko želimo da postanemo.

Kada razmišljamo o porodici, pomišljamo na roditelje, braću i sestre, dede i babe, tetke, teče, ujake, stičeve, strine, rođake, su-pružnika i decu. Ponekad, čak i dobre prijatelje smatramo porodicom.

Prva knjiga Mojsijeva 1, 27. 28 ovako opisuje začetak porodice: „I stvorio Bog čoveka po obličju svojem, po obličju Božjemu stvorio ga; muško i žensko stvorio ih. I blagoslovi ih Bog, i reče im Bog: rađajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zverinja što se miče po zemlji.“

Biblija – nadahnuti spis koji opisuje Božje obraćanje ljudskom rodu – u prvom poglavlju svoje prve knjige kaže da je Bog stvorio porodicu i naglašava izuzetnu važnost koju je ova osnovna duštevna jedinka imala za Boga, pa bi stoga trebalo da ima i za nas.

Ali uprkos Božjim planovima za sreću porodice, svi znamo da se sve ne dešava onako kako bi trebalo. Muževi i žene se često ne slažu. Brak koji je trebalo da traje do smrti završi razvodom. Ili veza još ni ne preraste u brak, a već dođe do rastave, iako su se rodila deca i doživelo mnogo bola. Roditelji i deca su često ljuti jedni na druge. Roditelji smatraju da im deca ne ukazuju poštovanje, a deca da ih kontrolišu ili napuštaju upravo oni koji bi trebalo da se najviše staraju o njima.

Takva iskustva često stvaraju pometnju jer se ono za što su smatrali da će im doneti sreću, toplinu i sigurnost, za mnoge ljude na ovom svetu, izrodi u nešto sasvim suprotno, možda čak i za nas koji sedimo u crkvenim klupama.

Ali i pored razočarenja i boli, drago nam je što možemo da ustvrdimo da postoji nada za savremenu porodicu. Ako se ljudi prepuste popularnim društvenim stavovima da najpre i uvek misle samo na sebe – na ono što kao pojedinci mogu da dobiju, a ne da daju – porodice će nastaviti da doživljavaju bol, potištenost, nezadovoljstvo, beznađe i očaj. Nada se sastoji u novom pogledu na načela koja je Bog namenio ljudima da bi imali porodice kakve je On zamislio. No, pored tog novog sagledavanja načela, potrebna je i njihova primena da bi se doživela radost, toplina i mir radi kojih je porodica i osmišljena.

U toku ovog tromesečja ćemo razmišljati o porodici i Božjoj zamisli za nju, kao i o načelima koja je Bog dao da bi naše porodice funkcionisale u skladu sa Njegovom zamisli.

Verujemo da će nam proučavanje biblijske pouke ovog tromesečja doneti blagoslove i podsticaj da naše porodične odnose učinimo boljim.

13. 4. 2019.

2. KAKO BISTE VI OPISALI SVOJE PORODIČNE ODNOSE?

Da li u vašem domu svakodnevno vladaju zadovoljstvo i mir ili vaš porodični život više liči na uličnu tuču koju svakodnevno nastojite da izbegnete ili preživite? Da li smatrate da napredujete u stvaranju jače i zdravije porodice ili ste ljuti, razočarani, uznemireni i sve bespomoćniji, svakim novim danom?

Šta bi moglo da se učini da se vaši porodični odnosi sačuvaju od propasti i postanu delotvorniji i ispunjeniji istinskom međusobnom komunikacijom?

Činjenica je da nema savršenih porodica jer nema ni savršenih ljudi. Dakle, kada govorimo o porodici koja je povezana, ne govorimo o porodici koja je bez ikakvih problema. Umesto toga opisujemo porodicu čiji članovi imaju prilično visok nivo zadovoljstva i stabilnosti. Porodica koja ima zdrave veze – između supružnika i između roditelja i dece – nastoji da pravovremeno savlada sukobe i odlučuje da bude strpljiva i puna razumevanja i praštanja. Iako takva odluka nije laka, vredna je sveg uloženog truda i doprineće sreći, zdravlju i kvalitetu života svake porodice koja je ostvaruje.

Da bi porodice mogle da budu uspešne i da bi taj uspeh mogao duže da potraje, važno je da članovi porodice budu posvećeni svakodnevnom istrajavanju, svakog novog dana iznova. Svaki član porodice mora da odluči da se, svakodnevno, na osmišljen način, usaglašava sa ostalima – slušajući druge i pokazujući strpljenje, kada je mnogo lakše postupiti potpuno suprotno, jer nam je to u prirodi.

Postoje postupci koji, ako se svakodnevno primenjuju, dugoročno stvaraju jače i zdravije porodice i čine da se članovi osećaju bezbednim, zbrinutim, sigurnim, pripremljenim za suprotstavljanje poteškoćama, koje će neizbežno doći u svaku porodicu.

Stručnjaci za porodične odnose često kažu da kvalitet porodice zavisi od kvaliteta njihove komunikacije. Nastojanje da se izgrade snažni porodični odnosi bez zdrave komunikacije je slično pokušaju da se napravi sok od grožđa bez grožđa. To jednostavno

nije moguće. Zdrava komunikacija je osnovna veština potrebna za uspostavljanje snažnog porodičnog jedinstva. Što je porodični odnos prisniji, to pažljivija i ispunjenija poštovanjem mora da bude međusobna komunikacija.

Stiven Kavi (Stephen Covey), vodeći stručnjak za porodična pitanja, u svojoj knjizi „Sedam navika veoma uspešnih porodica“ (*The 7 Habits of Highly Effective Families*) iznosi zamisao o „proaktivnosti“ kao veštini koju treba koristiti u delotvornoj komunikaciji. U suštini, ova zamisao kaže da između stimulansa i odgovora – vremena kada ti neko nešto kaže i vremena kada ti odgovoriš – treba da postoji razmak. A u tom razmaku svaki član porodice ima slobodu i moć da izabere svoj odgovor – šta će reći i kako će reći. I taj odgovor će graditi temelj njihovog porodičnog razgovora i porodične sreće. No da bi ova zamisao delovala i da bi porodica mogla uspešno da komunicira, ova veština treba neprestano da se primenjuje da bi postala ustaljena. Sigurno je da ovo troje treba da se desi u razmaku između onoga što vam neki član porodice kaže i vašeg odgovora na to:

1. Treba da *zastanete* – umesto da odmah odgovorite na ono što vaš otac, majka, ćerka, sin, muž ili žena kažu, dajući sebi vreme da se smirite.
2. Treba da *razmislite* o onome šta treba i šta ne treba da kažete.
3. Treba da *izaberete* ispravan odgovor: onaj koji će doneti mir, a ne rat u datoj situaciji.

Za izgradnju dobre porodice potrebna je rešenost. Zato sve ono što je vredno činjenje treba učiniti ispravno. Stoga odlučite da komunicirate ispravno pa ćete videti kako vaša porodica cveta i napreduje u danima, sedmica, mesecima i godinama koje su pred vama.

20. 4. 2019.

3. POVEZIVANJE

Bog je stvorio brak i porodicu da bi ljudima dao potrebnu zajednicu u kojoj će se osećati povezanim. Iako taj proces ima i svoje problematične trenutke ima i one obećavajuće, ovde i sada.

Božji plan za brak se mnogo lakše ostvaruje kada bračni parovi koriste zamisao koja se zove *emocionalni bankovni račun*. Emocionalni bankovni račun je sličan svakom drugom bankovnom računu. Podizanje je moguće samo ako na računu ima nečega. I mi svi znamo šta se dešava kada ima više podizanja nego ulaganja na bankovni račun – završimo u finansijskom minusu.

Isto je tako i sa našim bračnim odnosom. Ako je sve što činimo u braku samo uzimanje, uzimanje i uzimanje, bez prethodnog doprinosa supružnikovoj dobrobiti, ne možemo očekivati da ćemo išta više dobiti od svog bračnog odnosa. Ako smo ljubazni prema svom bračnom saputniku, mi ulažemo na njegov emocionalni bankovni račun. Što više emocionalnih uloga stavimo na emocionalni bankovni račun svog supružnika, to će naš odnos biti bogatiji. I obrnuto – ako pokušavamo da izvučemo više nego što smo uložili dovedemo svoj odnos do propasti – bankrotstva.

Sledećih šest postupka mogu da pomognu bračnim parovima da usklade svoje emocionalne bankovne račune. Oni koji su spremni da isprobaju barem jedan od ovih predloga će, najverovatnije, primetiti momentalno poboljšanje svog bračnog odnosa.

Prestanite da svoj brak proglašavate neskladnim

Ljudski um je sklon da veruje onome što mu se kaže. Ako stalno govorite da je vaš brak neskladan, počecete da verujete u to. Činjenica je da svaki brak može da se preokrene ako supružnici u to poveruju i rešeni su da ga ojačaju. Biblija je u pravu, kada kaže: „Ako možeš verovati: sve je moguće onome koji veruje.“ (Marko 9, 23)

Usrdno se molite za svoj brak i svog supružnika

Tražite od Boga da isceli vaš brak, a onda očekujte čudo. Bog može „još izobilnije sve činiti što ištemo ili mislimo, po sili koja čini u nama“ (Efescima 3, 20).

Naučite i primenjujte veštine uspešne komunikacije

Priličan broj problema u braku nisu stvarni problemi. Mnoga pitanja mogu da se reše odvajanjem vremena za međusobno slušanje i pokazivanjem istinskog razumevanja. I ponovo se podsećamo biblijske mudrosti iz Jakovljeve poslanice 1, 19: da budemo brzi da čujemo, a spori da progovorimo i spori da se naljutimo.

Otkrijte šta vaš supružnik voli, činite to i nastavite da činite – ali otkrijte i šta vaš supružnik ne voli i prestanite to da činite

Kada bi bračni parovi primenili zlatno pravilo iz Evandjelja po Mateju 7, 12 „sve dakle što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima“, doslovno bi videli kako njihovi brakovi cvetaju i proporcionalno rastu.

Često praštajte

U braku – najprisnijem odnosu – bračni parovi će, s vremena na vreme, biti povređeni. Stoga će biti potrebno da parovi nauče da opraštaju jedno drugom.

(Ovde ne govorimo o bolu zbog zlostavljanja. Ako doživljavate bilo koji oblik fizičkog ili emocionalnog zlostavljanja, molimo vas da potražite pomoć osposobljenog savetnika ili stručnjaka. Bez takve pomoći, zlostavljanje će najverovatnije postati još gore.)

Puno se smejte

Mnoge rasprave koje parovi vode u braku su jednostavno vezane za njihove osobenosti. Ali oni, ipak, mogu da nauče da se smeju nenamernim nespozazumima. U Pričama Solomunovim 17, 22 čitamo: „Srce veselo pomaže kao lek, a duh žalostan suši kosti.“

27. 4. 2019.

4. USPEŠNO RODITELJSTVO

Podizanje dece je danas teže nego ikada ranije. Oblikovanje dečjeg karaktera je mnogo hitnije nego ranije jer se deca svakodnevno susreću sa vrednostima suprotnim roditeljskim. Ona su danas bombardovana zbunjujućim porukama sa društvenih medija, interneta, od strane odraslih ljudi i vršnjaka. Te zbunjujuće poru-

ke ih vode putem koji ih čini neosetljivima za mnoge društvene bolesti kao što su nasilje, nemoral, zlostavljanje i diskriminacija.

Statistike, koje se bave ubistvima koja su izvršili tinejdžeri, zlostavljanjem drugova u školi, pucnjavom u školi, samoubistvima i zloupotrebom droga i alkohola, ukazuju na značajne promene u prirodi detinjstva. Stoga je deci danas mnogo teže da nauče osnovne lekcije o samokontroli, samopoštovanju i saosećanju prema drugima. Deca su danas sklonija depresiji, anksioznosti i impulsivnom ponašanju. Istovremeno postoji jači ekonomski pritisak na roditelje, koji rade teže i duže, pa imaju manje vremena za druženje sa decom.

Ali, i pored svih ovih izazova, roditelji i dalje najbolje mogu da zaštite decu od upuštanja u rizično ponašanje kao što je upotreba droga ili alkohola, predbračni seks ili poremećaji u ishrani. Roditelji, koji su svakodnevno aktivno uključeni u podizanje dece, će, vremenom, primiti svoju nagradu kada vide da su njihova deca izrasla u zdrave i odgovorne ljude. Iako roditeljstvo nije ekzaktna nauka i ne sadrži nikakve garancije, roditelji koji najveći deo svog vremena provode sa decom će najverovatnije biti u stanju da više utiču na decu i da ih pripreme za zrelo doba.

Vrednosti su važna verovanja, zajednička pripadnicima jednog naroda ili porodice, o onome što je dobro i o onome što nije dobro. Vrednosti vrše glavni uticaj na ponašanje pojedinaca i služe kao pravila ili smernice u svim prilikama. Neke od osnovnih moralnih vrednosti su poštenje, integritet, poštovanje i odgovornost prema drugima.

Vrednosti se iskazuju karakterom. Karakter nije ono što kažemo – nego ono što jesmo. To je način na koji živimo naše vrednosti. Neko je, u vezi sa tim, rekao: „Vaše dete možda neće učiniti ono što kažete, ali ono će, najverovatnije, učiniti ono što vidi da vi činite.“

Kako da pomognemo deci da imenice kao što su velikodušnost, ljubaznost, promišljenost, osetljivost, opraštanje i saosećanje pretoče u aktivne glagole?

Da bi bili uspešni, roditelji moraju da shvate nekoliko istina i da ih primene na svoj odnos sa decom. Kao roditelji treba, najpre i pre svega, da shvatite da je poštovanje osnova moralnosti – poštovanje sebe, drugih i Stvoritelja univerzuma. Vi, kao roditelji,

treba da poštujuete svoju decu i da, za uzvrat, očekujete njihovo poštovanje. Ako želite da odgajate odgovornu decu, koja poštuju vaše vrednosti, treba da se prema njima odnosite kao prema ljudskim bićima.

Roditelji, zapamtite da dela govore glasnije od reči. Deca posmatraju sve ono što roditelji rade. Ona pamte i kasnije oponašaju ono što bitne odrasle osobe iz njihovog života rade, kako žive, i kako se odnose prema ljudima oko sebe. Primer je veoma uspešan učitelj. No ne zaboravimo da pružanje primera ne zahteva savršenstvo. Pružanje primera sastoji se u tome da deca vide vašu odanost moralnim ili hrišćanskim idealima. Ono se takođe sastoji i u pokazivanju šta moralni ljudi čine kada naprave neku grešku. Sastoji se u izvinjavanju. I u objašnjavanju deci da se borite da *živite* u skladu sa svojim *verovanjem*. Ako ste hrišćani i ako verujete Hristu, neophodno je da pokažete svojoj deci kako da žive onako kako je On živio dok je bio na ovoj Zemlji.

Roditelji moraju da omoguće da se njihove vrednosti vide i čuju. Kao što i stara izreka kaže: „Mi ne smemo samo da praktikujemo ono što propovedamo nego i da propovedamo ono što praktikujemo.“ Deci su potrebne i naše reči i naši postupci. Ne treba samo da im prenosimo vrednosti da bi postigla najviše što mogu nego i da im ukažemo na razloge i verovanja koja su u njihovoj osnovi. Roditelji treba da usmeravaju, upućuju, slušaju i savetuju.

4. 5. 2019.

5. LJUBAV KAO TEMELJ SVAKOG ODNOSA

U Novom zavetu čitamo da je Bog ljubav (1. Jovanova 4, 16). Upravo tu Božju ljubav mi treba da pokažemo svojoj deci. Deca treba da budu ukorenjena i utemeljena na ljubavi, na ljubavi koju Bog pokazuje prema nama – na bezuslovnoj ljubavi. Na ljubavi koja ništa ne očekuje za uzvrat. Takva ljubav će pomoći deci da stvore pozitivnu sliku o sebi, da steknu osećaj vrednosti i da dobiju unutrašnju snagu. Ljubav o kojoj ovde govorimo je aktivna, a ne pasivna.

U roditeljstvu, *ljubav* se ogleda u posvećenoj pažnji, vremenu, podršci, povezanosti, postavljanju granica i predanosti. Ta stvarna, aktivna ljubav povezuje nas sa našim detetom ili decom. Ta ljubav uči decu da vole sebe i da vole druge. Deci, a i odraslima, koji se ne osećaju voljenima, teško je da vole sebe ali i druge. Deci je potrebno da znaju da su saslušana i da su nam dovoljno važna da bismo posvetili potpunu pažnju onome što ona imaju da kažu. Tako se ona osećaju voljenom.

U roditeljstvu nema prečica, čak ni za preuzete roditelje. *Kvalitet* zajednički provedenog vremena ne nadoknađuje minimalni *kvantitet*. Zdrave porodice prilagođavaju svoje rasporede, koliko god da su prepuni i haotični, da bi provele neko vreme zajedno jedući, radeći i zabavljajući se. Suština je u sledećem: roditeljstvo zahteva posvećivanje vremena.

Roditelji moraju da prenose stav „ja to mogu“, podstičući decu da isprobaju nešto novo. Vi morate da naučite da proslavljate uspehe, a da neuspehe proglašavate samo *pokušajima koji nam govore šta ne deluje*. Dete koje dobija mnogo više pohvala i priznanja od kritika i optužbi odrastaće sa pozitivnom slikom o sebi. Roditelji puni podrške pomoći će deci da o sebi razmišljaju kao o sposobnim i podobnim osobama koje se drže onog što je pravo i kojima nije, po svaku cenu, potrebna podrška grupe. Deca koja smatraju da su podržana su manje podložna negativnom uticaju vršnjaka.

Ali budimo sigurni, ljubav i ograničenja idu zajedno. Ta dva činioca su najvažnija obeležja roditeljstva kojim se podižu deca koja su najsklonija prihvatanju roditeljskih vrednosti i uspostavljanju toplih, prisnih odnosa sa drugim ljudima. Najvažnije što deca moraju da znaju je da ne postoji ništa što bi ikada ona mogla da kažu, urade ili budu što će ih lišiti roditeljske ljubavi.

Kada roditelji postave dobre temelje za pozitivan i zdrav razvoj dece, deca imaju najbolju mogućnost da postanu ono što je Bog imao u planu za njih. Vaše dete ili deca biće u stanju da izaberu ono što je dobro kada se suoče sa teškom odlukom i neće ih lako zavesti tuđe mišljenje. Ne samo da će shvatiti da čvrst karakter, zajedno sa emocionalnom inteligencijom, koristi njima samima nego da će koristiti i porodici, Crkvi i društvenoj zajednici u celini zato što im je dat neophodan materijal za izgradnju zdravog života.

11. 5. 2019.

6. KRIZE U BRAKU

U Evanđelju po Mateju 7, 24-27. nalazimo Isusove reči iz Njegove Propovedi na Gori:

“Svaki dakle koji sluša ove moje reči i izvršuje ih, kazaću da je kao mudar čovek koji sazida kuću svoju na kamenu: i udari dažd, i dođoše vode, i dunuše vetrovi, i napadoše na kuću onu, i ne pade; jer beše utvrđena na kamenu. A svaki koji sluša ove moje reči a ne izvršuje ih, on će biti kao čovek lud koji sazida kuću svoju na pesku: i udari dažd, i dođoše vode, i dunuše vetrovi, i udariše u kuću onu, i pade, i raspade se strašno.“

Isus je, ovim rečima, završavao Svoje izlaganje o etičkim vrednostima Božjeg carstva i o Svojim očekivanjima od onih koji postanu Njegovi sledbenici i od svih onih koji odluče da žive ispravnim životom, zasnovanim na večnim vrednostima.

U središtu Propovedi na Gori jasno je istaknuta svetost braka. Jer u Evanđelju po Mateju 5, 27. 28 stoji: “Čuli ste kako je kazano starima: ne čini preljube. A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svojemu.”

Mnogi savremeni ljudi su potpuno zaboravili da je sam Bog uspostavio brak, na samom početku ljudske istorije, kao božansku ustanovu od najveće važnosti, kada je rekao: “Nije dobro da je čovek sam; da mu načinim druga prema njemu” (1. Moj. 2, 18). Malo kasnije, Bog je rekao: “Za to će ostaviti čovek oca svojega i mater svoju, i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo” (24. stih).

A ako neko želi da kaže da je ovo starozavetna zamisao, koja se više ne odnosi na nas danas, Novi zavet tri puta ponavlja ovaj isti tekst u Evanđelju po Mateju 19, 5-6, u Evanđelju po Marku 10, 7 i u poslanici Efescima 5, 31 da bi objasnio Božju zamisao o braku kao o najbližoj, najprisnijoj zajednici koju ljudska biće treba da uspostave.

Ovi biblijski odlomci puni su nepobitnih zahteva, a reči “muž” i žena” upotrebljene su u jednini umesto u množini. Obavezujući biblijski nalog je da se brak sklapa samo između jednog čoveka i jedne žene, jer u 1. Korinćanima 7, 2 čitamo: „Ali zbog bluda

svaki da ima svoju ženu, i svaka žena da ima svojega muža.“ Sve što je više ili drugačije od ovoga je ljudskog porekla i ne odgovara modelu koji je Bog uspostavio u Edemu. A ovde sigurno ne možemo da ne uočimo i činjenicu da je Božja namera bila da brak traje večno.

Bog je, nesumnjivo, stvorio brak i porodicu da bi doneli blagoslov i radost ljudskom rodu. Jedinstvo o kojem govori Prva Mojsijeva 2, 24 je očigledno stajalo nasuprot čovekovoj usamljenosti iz Prve Mojsijeve 2, 18, 20. To jedinstvo imalo je za cilj čovekovo dobro. Međutim, sve ono što je Bog stvorio radi našeg dobra, zlo nastoji da uništi. To zlo – čiji je začetnik sotona – očito napreduje uz pomoć muževa i žena koji su potpuno zaboravili Božje namere vezane za brak.

Zapitajte se da li svoj brak i porodicu gradite na kamenu ili na pesku. Ako samo ispravno govorite ali ne živite u skladu sa tim, da li možda same sebe varate i propuštate radost, mir i blagoslov koji Bog želi da osetite u svom bračnom i porodičnom životu?

Iako smo skloni da zaboravimo da je Božji plan bio savršen i da je bio načinjen radi našeg dobra, važno je da donesemo odluku da se približimo Bogu, da se poučimo od Njega i da primimo silu da živimo u skladu sa Njegovim planovima za naš život. Jer svaka kriza u braku i porodici je i duhovna kriza, koja može da se reši samo Božjom pomoću. Kada primenjujete načela koja nam je ostavio da ih sledimo, vi svoj brak i porodicu gradite na čvrstom temelju, a ne na pesku. Poznato je i da je svaka kriza u braku i porodici mogućnost za napredak. Danas se pred vama otvara ta mogućnost.

18. 5. 2019.

7. BLISKI SAVEZNICI

Neko je jednom rekao: „Lako je stupiti u brak. Ostati u njemu je mnogo teže. Ostati srećan u braku celog života može se smatrati najvećom umetnošću.“

Nije potrebno da budete genije da bi shvatili istinitost ove izjave. Ako samo pogledate ljude oko sebe – one sa kojima se svakodnevno družite – brzo ćete shvatiti koliko je to tačno.

Čak i ako ste u braku tek nekoliko meseci, već ste uvideli koliki je samo veliki izazov ostati u braku, a kamoli biti srećan u braku! Kako onda izgraditi i sačuvati intiman, blizak, odnos sa svojim supružnikom? Kako stvoriti savezništvo?

Intimnost o kojoj mi govorimo je prisnost koju svaki bračni par treba da stvori - u emotivnom, finansijskom, duhovnom i intelektualnom smislu. Iako je fizička intimnost u braku veoma važna, ako bračni par ne doživi intimnost o kojoj ovde govorimo, on možda nikada neće iskusiti bliskost koja im je potrebna za dugovečan brak. Definicija intimnosti u braku, koju smo odavno pronašli u jednom rečniku, kaže: „Nežna veza, povezanost koja se ogleda u uzajamnom staranju, odgovornosti, poverenju, iskrenom izražavanju misli i osećanja kao i u nesmetanoj razmeni informacija o važnim događajima“

Definicija izraza „sklopiti savez“ je jednostavna: „Udružiti se ili povezati se nekom uzajamnom vezom, kao što je sličnost ili prijateljstvo.“ Bračni parovi koji su ujedinjeni savezništvom su veoma bliski emotivno, finansijski, duhovno i intelektualno i nastoje da podrže jedno drugo pri suočavanju sa nekim izazovom koji dolazi iz spoljašnjeg sveta ili od drugih ljudi.

Elen Vajt kaže: „Bez obzira kako su pažljivo i mudro stupili u brak, malo je bračnih drugova potpuno ujedinjeno odmah posle venčanja. Prava bračna zajednica nastaje tek u godinama koje dolaze.“ (*The Adventist Home* str. 205, Nashville: Southern Pub. Assn., 1952)

Istiina o braku glasi da, bez obzira na to koliko dugo se dvoje ljudi poznavalo pre braka i koliko su izgledali uklopljeni, zbog

toga što smo svi grešni i po prirodi sebični, naš bračni odnos će prirodno ići u pravcu otuđenja i razdvojenosti.

Međutim, postoji dobra vest i ona glasi: Muževi i žene mogu postati bliski saveznici. Naš brak može napredovati. Mi možemo da biramo. Mi možemo da naučimo da živimo sa onim što je loše – i što konačno vodi ka preziru, ogorčenosti i udaljavanju – ili možemo da se borimo za dobar brak.

Najbolja odluka koju možemo doneti da bismo postali bliski saveznici je da želimo da se povezujemo svakog dana iznova, uz Božju pomoć. Pošto je brak Božja zamisao i pošto je On stvorio brak da bi doneo blagoslov nama, našim porodicama, našim susjedima i našem svetu, mi treba da verujemo da će nam On dati želju i potrebnu snagu za pokazivanje ljubaznosti i strpljenja, koji će nam pomoći da naš brak bude uspešan.

Najzad i novozavetni stih iz Evanđelja po Mateju 19, 26 kaže: „Ljudima je ovo nemoguće, a Bogu je sve moguće.“ Stoga mi moramo da naučimo da verujemo Bogu da će nam pomoći da imamo brak kakav bi On želeo da imamo.

Ako pogledamo biblijsku definiciju intimnosti – prisnosti o kojoj govorimo – starozavetni tekst iz Prve knjige Mojsijeve 2, 25 kaže: „A behu oboje goli, Adam i žena mu, i ne beše ih sramota.“ A on se odnosi na mnogo više od obične fizičke golotinje – to je emocionalna, finansijska, duhovna i intelektualna ogoljenost.

Biti intiman, blizak, saveznik, dakle, znači biti toliko emotivno, finansijski, duhovno i intelektualno povezan sa svojim supružnikom do te mere da si „go“ i da te „nije sramota“. Ta zamisao o ogoljenosti znači da ništa ne stoji između tebe i tvog bračnog druga. Stoga biti emotivno, finansijski, duhovno i intelektualno go znači nemati ništa što bi sakrivao od svog supružnika jer ste vi otvoreni jedno prema drugom, a to je moguće jedino kada se izgradi odnos pun međusobnog poverenja. U suštini, to znači da ste vi odlučili da verujete jedno drugom i to se dešava samo ako ste oboje pokazali da ste dostojni međusobnog poverenja.

25. 5. 2019.

8. BIBLIJSKA DEFINICIJA INTIMNOSTI

Ako pogledamo biblijsku definiciju intimnosti starozavetni tekst iz Prve knjige Mojsijeve 2, 25 kaže: „A behu oboje goli, Adam i žena mu, i ne beše ih sramota.“ A on se odnosi na mnogo više od obične fizičke golotinje – to je emocionalna, finansijska, duhovna i intelektualna ogoljenost.

Biti intiman, blizak, saveznik, dakle, znači biti toliko emotivno, finansijski, duhovno i intelektualno povezan sa svojim supružnikom do te mere da si „go“ i da te „nije sramota“. Ta zamisao o ogoljenosti znači da ništa ne stoji između tebe i tvog bračnog druga. Stoga biti emotivno, finansijski, duhovno i intelektualno go znači nemati ništa što bi sakrivao od svog supružnika jer ste vi otvoreni jedno prema drugom, a to je moguće jedino kada se izgradi odnos pun međusobnog poverenja. U suštini, to znači da ste vi odlučili da verujete jedno drugom i to se dešava samo ako ste oboje pokazali da ste dostojni međusobnog poverenja.

A to nas ponovo vraća na Božju nameru za brak, koju otkrivamo u novozavetnom tekstu, u Evanđelju po Mateju 19, 6: „Tako nisu više dvoje, nego jedno telo; a što je Bog sastavio čovek da ne rastavlja.“

Jedinstvo o kojem govori Biblija u knjizi Postanja je prava tajna – da se dve jedinke, muž i žena – u skladu sa novozavetnim tekstom (iz Prve poslanice Korinćanima 7, 2), udružuju da bi stvorile novi identitet. A to, ipak, ne znači da jedna osoba postaje potčinjena drugoj. Umesto toga imamo dve odvojene ličnosti, sa posebnim osobenostima, sa ličnim dopadanjima i nedopadanjima, koje su odlučile da postanu ujedinjene u „nas“ – da budu „mi“. I zato, kada je jedno od njih povređeno, i drugog boli; kada je jedno srećno i drugo se raduje, jer su oni odlučili da postanu bliski saveznici.

Postoji nada za savremene porodice samo kada postoji i jasno razumevanje onoga što izaziva razdvajanje i udaljavanje u braku da bi supružnici mogli da se klone takvog ponašanja. Ono što nam je poznato, na osnovu istraživanja o braku, je da postoje prepreke za stvaranje jedinstva koje treba da postoji među supružnicama da bi postali bliski saveznici.

Od prepreka koje stoje na putu jedinstva, o kojem govorimo, izdvajamo pojave kao što su: (1)samozaštita i stah od odbacivanja, (2) greh i sebičnost, (3) nedostatak znanja.

Zbog onoga što su mnogi od nas doživeli u periodu odrastanja, mi smo skloni samozaštićivanju i bojimo se odbacivanja uvek kada neko ima mišljenje drugačije od našeg. To su znaci nesigurnosti. Takvo ponašanje je, nažalost, veoma zastupljeno u braku. Naravno, već smo spomenuli i činjenicu da smo svi grešni. A ta činjenica je zaslužna za postojanje ukorenjene sebičnosti. Mi želimo da sve bude onako kako mi kažemo da bi trebalo da bude, zato što smo mi tako rekli. A to otežava stvaranje prisnog odnosa sa drugom osobom koja možda smatra da postupamo drugačije od onoga što bismo želeli. I onda, na kraju, nedostaje nam i znanje potrebno za održavanje prisnog odnosa. Ne umemo dobro da komuniciramo. Ne znamo kako da rešimo sukobe. Ne znamo kako da stvorimo prisnost u odnosima. I zato je, kada postoje ovakve prepreke u bračnim odnosima, nemoguće da postanemo bliski saveznici.

Postati bliski saveznik znači uneti sledeće činioce u svoju bračnu vezu:

Najpre, jedinstvo koje predstavlja iskustvo „jednog tela“ o kojem govori Biblija. To je dogovor o emotivnoj, finansijskoj, duhovnoj i intelektualnoj ujedinjenosti koja treba da postoji u svakom uspešnom braku.

Zatim istrajnost koja se odnosi na rešenost da se ostane u braku sa izabranim supružnikom sve do smrti. To ne znači da će Bog prestati da vas voli ako se razvedete. Ali Bog mrzi razvod zato što on razdvaja i povređuje ljude. Razume se i zlostavljanje i neverstvo uništavaju bračnu istrajnost. Sve to mora da se, po svaku cenu, izbegne, da biste imali bračnu vezu kakvu bi Bog želeo da imate.

I najzad, otvorenost što podrazumeva iskrenost prema bračnom drugu. To je odnos bez stida. To je sredina puna sigurnosti i staranja jer i muž i žena jasno shvataju da su u istom timu i da ne treba ništa da kriju jedno od drugog.

Postajanje bliskim saveznikom je odluka koja se donosi i koja nas tera da budemo strpljivi i ljubazni sa svojim supružnikom i da štitimo jedno drugo od bilo kog i svakog spoljnog uticaja koji preti da ugrozi i uništi naš odnos. Postati bliski saveznik znači svakodnevno usvajati način razmišljanja kojim bračni odnos postaje takav da donosi sreću, ispunjenost i zadovoljstvo.

1. 6. 2019.

9. KOMUNIKACIJA ZAČINJENA LJUBAZNOŠĆU

Ljudi koji su odlučili da imaju dobru komunikaciju sa svojim voljenima imaju dobre porodične odnose. Kada pomislite na one koje zaista volite u svojoj porodici, biće vam lako da shvatite da su to one osobe koje čine da se prijatno osećate, načinom na koji vam se obraćaju ili vas slušaju.

Ako želite da vaši porodični odnosi budu zdravi i dobri, važno je da naučite da komunicirate ljubazno, s blagodaću.

Kada kažemo s blagodaću mislimo na duhovni pojam koji se odnosi na Božju nezasluženu naklonost i ljubav, velikodušno darovanu čovečanstvu. Blagodat je nešto što nismo zaslužili. Onako kako nam Bog oprašta naše prestupe iako to nismo zaslužili, tako i komuniciranje s blagodaću znači obraćati se nekome onako kako nije zaslužio.

U starozavetnoj knjizi Priče Solomonove 25, 11 čitamo: „Zlatne jabuke u srebrnim sudovima jesu zgodne reči.“

Upravo tako se u porodici može stvoriti život pun mira i sreće – koristeći reči kao dragocene darove od zlata i srebra, koje svakodnevno možemo darovati jedni drugima, čak i onda kada neko od naših voljenih to ne zaslužuje. Zna li nekog u svojoj porodici sa kim bi trebalo da komunicirate s blagodaću? Većini nas je lako da odgovori na ovo pitanje zato što najveći deo svetskog stanovništva ima rođaka sa kojim ima problematičan odnos.

Osobe koje malo razmišljaju o stvaranju zdravih porodičnih odnosa nemaju kontrolu nad svojim ponašanjem. Umesto da budno paze kako će odgovoriti, u razgovoru sa nekim članom porodice, oni optužuju druge za započinjanje svađe i smatraju da je opravdano što ih povređuju. Takve osobe odgovaraju na reaktivan umesto na proaktivan način. One ne prave razmak između onoga što im neko kaže i svog odgovora pa ni ne razmišljaju o posledicama i uticaju koji će taj odgovor imati na međusobni odnos. Zato

ni ne staju, ne razmišljaju i ne biraju ono što je dobro za zdrav odnos sa tim članom porodice.

Kakvu odgovornost ima muž čija su osećanja povređena? Da li činjenica da je njegova žena rekla nešto što ga je povredilo njemu daje pravo da i on kaže nešto što će nju povrediti? Naravno da ne. Zapravo, to je prilika za komuniciranje s blagodaću - da on odgovori onako kako ona možda ne zaslužuje. To je pravo značenje blagodati. Sada muž treba da stane, razmisli i izabere isparavan odgovor da bi svoj bračni odnos održao zdravim i jakim, i pored onoga što je njegova žena rekla.

Činjenica je da ćemo, pošto smo samo ljudi, čak i ako nemamo nameru da povredimo člana porodice, neizbežno reći ili učiniti nešto što će nekoga povrediti. Kada se to desi, mi imamo priliku da se izvinimo a ona druga osoba ima priliku da preuzme odgovornost za ono što je učinila umesto da optužuje drugu stranu za preosetljivost. Tada žena može da kaže da joj je žao što je povredila muževljeva osećanja, iako nenamerno. Tada žena može da odluči da stane, razmisli i izabere ispravan odgovor da bi pomogla u izgradnji jačeg i zdravijeg odnosa sa mužem.

Govoreći o uspešnim načinima ljubazne komunikacije, novozavetna mudrost je veoma praktična i korisna: „Neka bude svaki čovek brz čuti a spor govoriti i spor srditi se.“ (Jakov 1,19)

Možda neki misle da žene i deca treba da budu brzi da čuju a spori da govore i spori da se naljute, ali mudar biblijski savet kaže “neka svaki čovek“ bude brz da čuje a spor da govori. Što znači da niko u porodici nije izuzet od odgovornosti da komunicira ljubazno, da komunicira s blagodaću. A, često, dobra komunikacija počinje učenjem veštine uspešnog slušanja radi poboljšanja porodičnih odnosa.

8. 6. 2019.

10. NEMA IZGOVORA ZA NASILJE U PORODICI

Jasno je da ne moramo da idemo daleko da bismo shvatili da je nasilje zahvatilo čitavo ljudsko društvo i da, širom sveta, postoje slučajevi koji nikada neće dospeti na naslovne stranice.

Iako nećemo moći da držimo pod kontrolom nasilje u svetu oko nas, radosna vest glasi da nam je, Božjom silom i pomoći, na raspolaganju neograničena količina samokontrole i da je ona dostupna svima koji je traže i prihvataju. Božja reč, Biblija, puna je saveta za izgradnju zdravih i jakih odnosa, naročito u našim porodicama.

Nažalost, u mnogim slučajevima, zlostavljači zloupotrebljavaju Sveto pismo i njegovu teologiju da bi opravdali svoje zlostavljačko ponašanje. Osim toga, i mnogi dobronamerni pomagači, takođe, zloupotrebljavaju Bibliju da bi ubedili žrtve da nastave sa podnošenjem nasilja u porodici. Njihova zloupotreba Biblije može biti opasna, pa čak i smrtonosna, za žrtve koje ga trpe. Odgovorne društvene sredine ne mogu više da čute o tome.

Čutanjem se nasilje u domu samo podržava i ne postiže se nikakva promena. Svaka društvena sredina, a posebno crkvena, mora da se potruži da pomogne porodicama da prestanu sa vršenjem nasilja i da ih usmerava ka stvaranju zdravije sredine za razvoj dece, tinejdžera i odraslih.

Ko god da je žrtva, nasilje u domu ili porodično nasilje nespojivo je sa Božjim planom za ljudsku porodicu.

Nasilje u domu obuhvata fizičko, seksualno i emocionalno zlostavljanje. I ne postoji hijerarhija oblika – svaki oblik je uništavajući.

Fizičko zlostavljanje može da se odnosi na postupke kao što guranje i šutiranje, ali oni mogu da prerastu i u mnogo opasnije napade. Iako možda može početi neznatnim povredama, ovaj vid nasilja može da se završi ubistvom.

Seksualno zlostavljanje može da se odnosi na nedopustivo dirivanje i verbalne poruke. Silovanje, prinuđivanje i incest takođe spadaju u ovu kategoriju.

Emocionalno zlostavljanje obuhvata postupke kojima se ponižava ili obezvređuje pojedinac. Ono podrazumeva verbalne pretnje, napade besa, pogrdne reči, zahtevanje savršenstva i potcenjivanje karaktera ili ličnosti. Krajnja posesivnost, izolacija i lišavanje osobe ekonomskih sredstava su oblici psihološkog ili emocionalnog zlostavljanja.

I ne postoji neki prepoznatljivi profil zlostavljača ili žrtve. I jedni i drugi mogu poticati iz svih starosnih i etničkih grupa, socio-ekonomskih klasa, zanimanja, religijskih i nereligijskih udruženja.

U mnogim prijavljenim slučajevima zlostavljanja, zlostavljač je muškarac. No zlostavljač može da bude i žena. U zdravim, dobrim odnosima nema mesta zlostavljanju.

Zlostavljači smatraju da imaju pravo da zlostavljaju sve članove porodice. Spremnost da se koristi nasilje da bi se uspostavila kontrola potiče iz onoga što su ranije naučili. Na različite načine, zlostavljač je naučio da je ispravno da osoba koja je veća i jača – obično muškarac – tuče druge „radi njihovog dobra“ ili zato „što ih voli“.

Zlostavljači uče zlostavljačko ponašanje na mnogo različitih načina, uključujući tu i posmatranje roditelja i vršnjaka, izvrtnje biblijskog učenja, i oponašanje onoga što vide na medijima – u šalama, karikaturama i filmovima – koji prikazuju kontrolu i nasilje kao normalan sastavni deo međuljudskih odnosa. A ponekad i same žrtve pomišljaju da su uzrok zlostavljanja. Ali to nije tačno. Ponašanje žrtve ne izaziva nasilno ponašanje zlostavljača. Zlostavljač ima kontrolu nad nasiljem koje vrši, žrtva nema.

Ako je u vaš dom ušlo zlostavljanje, pozivamo vas da već od danas, oslobodite svoj dom i odnose od njega. Preklinjemo vas da postanete svesni njegovog postojanja i da potražite savet i stručnu pomoć, što je pre moguće, da bi mogao da otpočne proces isceljenja. Jedan takav korak uneće već danas veću nadu u vašu porodicu.

15. 6. 2019.

11. SPREČAVANJE BRAČNIH PROBLEMA I RAZVODA

Nije potrebno preterano pažljivo posmatranje da bi se uvidelo da je brak, kao ustanova, u velikoj krizi, svuda u svetu. Svako poznaje nekog ili je u rodu sa parom koji je doživeo razvod. A u zemljama u kojima on nije zakonom dozvoljen, mnogi parovi se razdvajaju, žive odvojeno u istoj kući ili žive u velikoj napetosti. Sigurno je da su mnogi od nas, lično ili u životu neke bliske osobe, osetili bol koji stvaraju narušeni odnosi.

Imajući na umu ovu obeshrabrujuću realnost, kako jedan par može doživotno da ostane u braku i da bude srećan? Kako braćni par u savremenoj društvenoj sredini da izgradi brak koji traje doživotno i da živi „zauvek srećno“? Da li je moguće sprečiti braćne probleme i razvod? E pa, radosna vest glasi da parovi mogu da ostanu u doživotnom i srećnom braku, da mogu da smanje napetost i da ne završe brakorazvodnom parnicom.

Većina od nas čula je za, ili lično doživela, *zaljublivanje*. Ba rem se to tako zove u savremenom svetu. To je onaj vrtoglavi, uzbudljivi, nalet osećanja kada sretnete nekoga ko vas snažno privlači – ali to nije prava ljubav. To je samo prirodni odgovor tela na neurohemikalije koje se izlučuju u limbičkom sistemu mozga, kada vidimo nekoga ko nam se sviđa. Bolja reč za to je „zaslepljivanje“ ili zanošenje.

Druga važna činjenica je da to vrtoglavo osećanje nije održivo sa istom osobom ukoliko nismo rešeni da se svakodnevno pozitivno povezujemo. Moćna sila koja nas je povezivala na početku počinje da slabi kada prestanemo da činimo sve ono divno što smo činili na početku odnosa i kada treba da se pobrinemo za svakodnevne životne dužnosti. Kada nestane romantičnih osećanja, ljudi su naučeni da poveruju da su se „odljubili“.

Osećaj *zaljubljenosti* je predivan. Ali odnosi su dinamični i stalno se menjaju. I zato, koliko god da se ljubav čini dubokom, ona je zasnovana samo na osećanju, i na krajnje plitkom nivou posvećenosti, koji će vremenom oslabiti ili iščeznuti. Ali, uz mno-

go truda, vremena, posvećenosti i volje za održanjem, moguće je razviti i sačuvati – ili ponovo rasplamsati – ljubav koja je zadovoljavajuća, postojana i dugovečna.

Izgradnja uspešnog braka slična je izgradnji kuće. Potreban je plan i spremnost za mnogo napornog rada. Pomenućemo pet osnovnih koraka izgradnje, potrebnih za jak i zdrav brak.

1. *Gradite svoj brak na stvarnoj ljubavi*

Stvarna ljubav zahteva razumevanje međusobnih potreba i spremnost da se ponekad pokaže i samoodricanje radi očuvanja odnosa. Stvarna ljubav zahteva mnogo snage i požrtvornosti ali nas čini i rešenima da stvorimo najbolji mogući brak.

2. *Prihvatite međusobne mane i nedostatke*

Kada smo u braku, moramo da naučimo da cenimo jedni druge i da prihvatamo da nismo savršeni. Naš brak treba da bude ispunjen blagodaću. A blagodat je nešto što pružamo drugome čak i ako je nije zaslužio.

3. *Slušajte jedno drugo*

U većini odnosa u kojima postoje pritužbe one postoje zbog nezadovoljenih potreba – zbog nedostatka pažljivog slušanja. Parovi koji imaju dobru komunikaciju znaju da je aktivno slušanje neophodan činilac njihovog braka.

4. *Često opraštajte*

Opraštanje utire put isceljenju i pomirenju u svakom odnosu.

5. *Više se grlite*

Većina parova jedva može da dočeka venčanje da bi mogla da uživa u fizičkim blagodetima braka. Ali kada započne svakodnevni život i kada novina braka izbledi, mi zaboravljamo da činimo ono što smo činili na početku. Zargljaj je lak način za novo svakodnevno povezivanje.

Ako ste spremni da primenite ove postupke u građenju svog braka, izgrađićete brak koji će odolevati životnim burama. Iako će svaki brak u nekom trenutku doživeti nešto problematično, on neće morati da se sruši kada naiđu oluje. Bračni parovi koji su naučili da rade zajedno, kao tim, i u dobru i u zlu, videće da će njihov brak ne samo preživeti nego i da će istrajati i da će oni “zauvek srećno živeti”!

22. 6. 2019.

12. PRONALAZENJE MIRA U SAMAČKOM ŽIVOTU

Činjenica je da je stupanje u brak relativno lako; ostajanje u braku je mnoge teže. Šta onda jedan samac ili samica treba da rade dok ne nađe pravu osobu za brak, imajući na umu veoma jake seksualne pozive i stalno prisutne seksualne poruke u današnjem postmodernom svetu?

Dok istražujemo ovo veoma važno pitanje, važno je istaći da je seksualnost Božja zamisao i da je, bez svake sumnje, veoma dobra. Međutim, sve što je Bog stvorio za naše dobro, onaj Zli nastoji da uništi. Kao u i Evinom iskustvu sa zmijom, u edemskom vrtu, taj zli neprijatelj nastavlja da pruža privlačne zamene za Božje životodavne savete, nadajući se da ćemo prihvatiti njegove laži, koje će nas, na kraju, dovesti do bola i patnje.

Govoreći o ispravnom početku razmišljanja, Stiven Kavi (Stephen Covey), u svojoj knjizi „Sedam navika veoma uspešnih porodica (*The 7 Habits of Highly Effective Families*), kaže da je veoma važna navika broj dva, koja se odnosi na razmišljanje o kraju. Ta navika upoređena je sa avionskim letom. Kada avion leti od jednog mesta do drugog, pilot mora da napravi plan letenja, imajući jasno na umu krajnje odredište. To je presudno važno, zato što se tokom putovanja, redovno, podižu oluje, koje teraju pilota da se izdigne iznad njih ili da ih zaobiđe. No pošto je plan letenja napravljen sa jasnim odredištem na umu, sve dok se pilot drži tog plana, postoji veća verovatnoća da će se avion spusti na krajnje odredište, blizu planiranog vremena.

Isto važi i za naš život. Već na samom početku putovanja treba jasno da odredimo krajnji cilj za sebe i za svoj odnos. I kada se jednom dogovorimo kakvim životom želimo da živimo, biće potrebno da stvorimo i objavu namere koja će nas učiniti usredsređenima na odredište koje smo odabrali. Naš plan letenja do njega obuhvatiće naše vrednosti. Moraćemo da odredimo koje vrednosti želimo da poštuju tokom leta, a kojih ćemo se klo-

niti, da bismo mogli da bezbedno stignemo na životno odredište koje imamo na umu.

Ako je plan letenja našeg života ispunjen vrednostima koje nalazimo u Bibliji, koju smo odabrali za svoj moralni kompas, najverovatnije ćemo stići na odredište koje smo odabrali na početku putovanja.

Jedna od zamki koje vode u seksualni nemoral su čovekove misli. Ono o čemu čovek razmišlja je veoma povezano sa onim što gleda ili sluša. Nikada ranije, u istoriji čovečanstva, uticaj nemoralnih sadržaja, koje gledamo i slušamo, nije bio tako veliki kao što je danas. Internet je, na mnogo načina, olakšao život ljudi širom sveta, ali je istovremeno otežao, više nego ikada ranije, očuvanje čovekove moralnosti. Sa kompjuterima, tabletima i pametnim telefonima, dostupnim toliko velikom broju ljudi, ostati moralno ispravna osoba je postao pravi izazov za sve. A važno je zapaziti da samci nisu jedini koji su izloženi ovom iskušenju nego ono jednako vrebava svako ljudsko biće – bilo ono u braku ili ne. Stoga, Biblija, u Pričama Solomonovim 4, 23, kaže: „Svrh svega što se čuva čuvaj srce svoje, jer iz njega izlazi život.“

Da biste pronašli svoj mir iako ste sami, važno je rano odredite svoje vrednosti, da odlučite da ih se držite i da se pouzdate u Boga koji će vam dati moralnu snagu da po njima svakodnevno živite.

29. 6. 2019.

13. NAGRADA NA ZEMLJI I NA NEBU

Jedinstveni hrišćanski dom je snažan dokaz stvarnosti hrišćanske religije – dokaz koji niko ne može oboriti.

Nama je potrebno više radosnih roditelja i više radosnih hrišćana... Roditelji vi ste obavezni da svetlite i budete izvor svetlosti! Svetlite kao videla. U svome domu budite svetlost koja će obasjati put kojim vaša deca treba da koračaju. Ako tako činite, vaša svetlost obasjaće i one koji nisu u vašem domu.

Ako roditelji dobro vaspitaju svoju decu, oni će sami biti srećni kad vide rod svog truda u hrišćanskom karakteru svoje dece. Oni

će izvršiti najuzvišeniju službu za Boga ako svetu predaju sređene i dobro organizovane porodice, koje se ne samo boje Gospoda nego Ga poštuju i proslavljaju svojim uticajem na druge porodice; oni će primiti nagradu.

Hrišćanski roditelji, vaša je dužnost da upravljate koracima svoje dece i u njihovom duhovnom životu.

Nagrada čeka one koji rano seju seme istine u srce i neguju ga.

Roditelji treba da rade imajući na umu buduću žetvu. Oni treba da se ozbiljno mole, dok sa suzama seju i usred mnogih obeshrabrenja...U vreme žetve mnogi roditelji vraćaće se s radošću noseći svoje snopove.

Udaljenost između Neba i Zemlje nije danas veća nego u času kad su pastiri slušali anđeosku pesmu. Nebo se i danas brine o čovečanstvu s isto toliko ljubavi kao i onda kada su ljudi niskog roda, pastiri, sreli anđele usred noći i razgovarali s nebeskim vesnicima hodajući poljima i vinogradima. Nebo nam može biti vrlo blizu dok idemo stazama svoje svakodnevice. Anđeli s nebeskih dvorova pratiće korake onih koji se pokoravaju Božjim zapovestima.

Život na Zemlji je početak života na Nebu; vaspitanje na Zemlji je upoznavanje s načelima Neba; životni poziv ovde priprema nas za životni poziv tamo. Ono što smo sada u karakteru i svetoj službi, unapred nam jasno otkirva šta ćemo biti.

Bog želi da se ostvari nebeski sklad i da u svakoj porodici, svakoj crkvi i u svakoj ustanovi preovlada nebeski red i sklad. Kad ova ljubav prožme društvo, mi ćemo videti delovanje plemenitih načela u hrišćanskom ponašanju i ljubaznosti i u hrišćanskoj ljubavi prema onima koji su iskupljeni Hristovom krvlju. U svim našim porodicama, našim ustanovama i našim crkvama, nastupiće duhovni preobražaj. Kad nastupi taj preobražaj, domovi, ustanove i crkve postaće oruđa kojima će se Bog poslužiti da nebeskom svetlošću obasja svet i tako, božanskim redom i vaspitanjem, osposobi ljude i žene za nebesko društvo.

Elen Vajt, Temelji srećnoga doma